
MELANKOLIZOWAĆ (1) *vb impf*

3 sg m con by melankolizował.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.; poza tym XVII(XVIII) – XVIII w.: melancholizować.

Popadać w apatię, tęsknić, smucić się; dari maerori, revocari ad maerorem Cn:

*Szereg: »tesknić i melankolizować«: Iżem tedy dla Szyprow náleznych Polńkich y dla vćiechy pływających po Wiśle/ nápifał tego Flińa [...]: żeby łobie vććiwy człowiek ná łzkućie nie tesknił y niemelánkolizował *KlonFlis B.**

Synonim: tesknić.

Formacja współrdzenna: melankoliczeń.

MM